

Tuija Kuha, Risto Rekola

Muru ja Puru

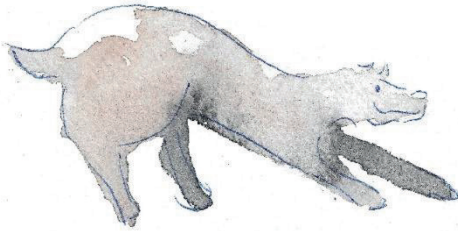
MURU JA PURU

SATU LAPSILLE JA AIKUISILLE

Tuija Kuha & Risto Rekola

Kuvitus:

Karoliina Tapiovaara

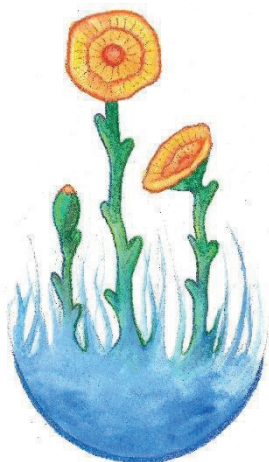
Tarina ja runo Piilosilla © Risto Rekola.
Pikkukamarissa Kauko Rekola (muokannut R.R.).
Myyrän elämää Tuomari Nurmion laulusta Miehen elämää
muokannut R.R.

Muut runot © 2017 Tuija Kuha.
Kansi ja kuvitus © 2017 Karoliina Tapiovaara.

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-568-148-5

LUVUT:

Kotikolot	5
Kuukyy	7
Leikit	11
Rannat	16
Vetelin oppilas	19
Hirvi	23
Hauki	27
Kalasääksi	31
Ötökät	35
Susijengi	37
Reporanka	40
Lampi	44
Maamyyrä	45
Majava	51
Pääkallonpaikka	53
Käenpoika	55
Harakka	60
Marsilaiset	63
Kärpänen	71
Joutsen	75
Käärme	77

KOTIKOLOT

Asuupa aivan lähelläsi Muru, Tuurin Paratiisitielle rakennetun hevosenkenkäpatsaan luona neliapiloiden kukkiessa syntynyt lumivalkoinen, pyöreä ja ylisöpö turkiseläin, joka nuolee itsensä putipuhtaaksi kuusi kertaa päivässä. Murun koti, Olokolo, sijaitsee syvällä rauduskoivun alla.

Viereisen kuusen juurella on Murun parhaan ja toistaiseksi ainoan ystävän, takatalvella toukokuussa Peränteen peräkorvessa syntyneen munanmuotoisen, pörröisen ja pikimustan Purun onkalo, jonka nimi on Alastaipaleen Sotku. Leskenlehdet palelivat. Puru putsaa takkuisen turkkinsa korkeintaan kerran viikossa – jos sille päälle sattuu.

Muru on tehnyt petinsä tupasvilloista, saniaisista ja sammalista, Puru havunneulasista, naavasta, nokkosista ja ruusuista. Kumpikin syö lehtiä, marjoja ja vihanneksia. Siksi niillä on vain pikkuruiset hampaat. Osaavat ne kuitenkin puolustautua, eivät ne mitään reppanoita ole: Muru kykenee tuijottavalla katseellaan jähmettämään vihollisen pariksi tunniksi, Puru pystyy päästelemään pepustaan sellaisia paukkuja, ”PPRRPP!”, että uhkaaja pyörtyy vartiksi.

Vahingossakin vapautuu pieruja toisinaan – siksi Muru on nukkunut monet ylimääräiset päiväunet. Puru jos päättäisi kaasutella sydämensä kyllyydestä, Suomen ilmasto lämpenisi Afrikan tasolle ja kaikki sairastuisivat unitautiin.

Yrittivät ne kerran yhdessä asua, mutta yhden yön kokeiluksi se jäi. Muru paasasi Purulle siivottomuudesta, Puru moitti Murua pumpulissa kasvaneeksi. Pettulettut eivät söpöliinille maistuneet. Ulkosalla yhteispeli kuitenkin sujuu suuremmista ongelmista. Silloin he usein huutavat yhteen ääneen: ”Muru sekä Puru, poissa pysyy suru!”. Kerran kesällä Puru jopa sitoi Murulle kimpun horsmista ja siankärsämöistä, ihanimmista tietämistään kukista. Muru havaitsi kohta kimpussa karvaisia, vihreäsilmaisia toukkia, ja viskasi Purun käännettyä selkensä ”rehut” tunkiolle.

KUUKYY

Muru muistaa, että isä ja äiti varoittelivat matelijasta, jonka nimi on Kuukyy.

On otus, jota mielellään ei polullansa kohtaa.

Se Kuukyy on, ja silmät sillä häijyyttänsä hohtaa.

Tuo matelija kademieli, lipevä on haarakieli,

lupaa kuun ja tähdet, jos juoniin sen sä lähdet.

Se keksii keinot, löytää syyn

kuolettavaan syleilyyn.

Oi Muru, minkä surun voi lumiturkkiin tuottaa,

jos myrkkykielen houkutuksiin sokeasti luottaa!

Puru ei tiedä vanhemmistaan yhtikäs mitään. Siksi se on usein surullinen vaikka yrittääkin näytellä aina kovista joka pitää vain piikikkäistä ja särmikkäistä jutuista. Hyvin harvoin – joskus kumminkin – Puru herkistelee:

”Ikävä on yksin olla pikkukamarissa,
lirisee ja lorisee meikäläisen pissaa”.

Rukoilkaamme tassut, kädet ja sorkat ristissä, että Puru vastedes jättäisi riimittelyn toisten huoleksi! ”Tuumaa muuta!”, tuumaa muut.

Muru on neliapiloiden kukkiessa syntynyt lumivalkoinen otus, joka nuolee turkkinsa putipuhtaaksi kuusi kertaa päivässä. Pikimusta ja takkaturkkinen Puru on syntynyt takatalvella eikä juuri puhtaudesta piittaa. Pyöreät ovat muodot kummallakin, mutta kaikki muu on erilaista. Silti ne ovat ystäviä, arvostavat ja täydentävät toisiaan. Yhteishenki on vankkumaton: "Muru sekä Puru, poissa pysyy suru!"

Muru ja Puru on jännittävä satu lapsille, mutta aikuisillekin on tarjolla omat oivalluksen hetkensä.

Tuija Kuha on espoolainen runoilija. Häneltä on julkaistu runoteokset *Sielunmyötäinen nahka* sekä *Valon halkeamia*.

Risto Rekola on hollolalainen kirjailija. Häneltä on julkaistu palindromiteokset *Taasko hoksaat!*, *Ikävää, väki?* ja *Naaraan*.

Kirjan kansi ja kuvitus on Karoliina Tapiovaaran.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi